תקלין הדתין

דתרון קמי על מרון. ומ"ש **דתרון** יוסב כמוסב אע"כ דב' לרבועת היו ואתרון דנמלמחה קאמר: **אנא בקירוי גרם.** שעדיין לא נגנב כה"מ והיו נאחזין בקול ולפי שעדיין לא היה **מרון** בבית המחמיר אוריס על עצמו: **נגנו עמו לגנגנם.** כתוספתא אם יליף מדכתיב באהרון אשר נתן לך ומה ומתיב כגנגנת המן ואין שמה מנא העומר מן ויליף ג"ש שמה שמה: **ונלוחים כו'.** דתמי' היה לדורותיהם ומה נגי לגנגנת לדורותיהם ויליף דורות דורות: **ומקבו כו'.** יליף מעמרת דכתיב היה למשמרת וכן בגנגנת כתיב למשמרת: **ופרגו כו'.** דכתיב בעמרו מלינו מלינו ומתולע שמעינן דעמרו בגמ: **בכיס אצר כגם כו'.** אם נמו: ה"ג **ונגנו פיעוים של שמן המשחה כיצד כו'.** וקמי מלגעיל דחסיב כהגנגזין גם שמן המשחה ומפרש ענין שמן המשחה: **שמן אלף וח"ק מנים.** ר"ל כפשוטא דקרא דכתיב קח לך בשמים ראש מר דרור ממש מאות וקנמן כפם מאליתו. מתליתו דמר דרור שהוא ר"ל וקנה כפם ג"כ ר"ן וקדה ת"ק הרי אלף ומ"ק: **ר"ג לוג שכו שולקין אם פעיקרין.** הכמים: ה"ג **דברי רבי יהודה** וב"ה בכריתות אם: **רבי יוסי אומר כו.** בכנלי אם א"ל רבי יוסי ואלא לפוך העיקרין איזה פפק מן: רש"י דהא שמן לא הוי אלא ר"ג לוג ועיקרין הוי טוענא כיצד עושה הביאו העיקרין ושלקום ובשלו שיעלו אליהן עליהן שמן המשחה וקלו את הריח וקפחו והכיבו וקפחו את הרוטב ביומא קפחו משה לשמן מעל העיקרין ומנו בגלוחות ש"ם וה"ל הכא ודרים לה מעקה: **רוקח כדרך המפעמין.** ותחם מייתי לה דר' יהודה הביא לר"י וכי גם ג' נעשה בשמן המשחה כו': **כל שבעת ימי המלואים כו.** דלמפרש בגמרא פרק קמא דיומא שבעת ימים ימלא וגו' ואיתקש משיחה לריבוי דכתיב למשחה בהם ולמלא בם את ידם: ה"ג **מלך בן מלך אין עושין משיחה אבל ל"ג כו.** ול"נ מ"ש דמתיב כי זה וגו' דמזה דרים לקמן על מלכי ישראל אע"פ כלל משיחה וכ"ה בנכלי שם: **כולן עשויין כו'.** ותם מפרש מדמסתיק והסכון המשיח מתחיו מכניו ניחא קרא והסכון שתחיו מכניו מאי המשיח הא קמ"ל דאפילו מכניו המשיח מכניו מאי הוי כ"ג ול"ל משח כו': **וז לדורותיכם.** אלמא כולהו ר"ג לוג קיימי לע"ל: **אין מושחין מלך בן מלך.** בנכלי מפרש מקרא דכתיב למען ישרוך ימים הר' מקרא: **ומנו בגלוחות.** ש"ם וה"ל הכא דרים לה מעקה: **רוקח כדרך המפעמין.** ותחם מייתי לה דר' יהודה הביא לר"י וכי גם ג' נעשה בשמן המשחה כו': **כל שבעת ימי המלואים כו.** דלמפרש בגמרא פרק קמא דיומא שבעת ימים ימלא וגו' ואיתקש משיחה לריבוי דכתיב למשחה בהם ולמלא בם את ידם: ה"ג **מלך בן מלך אין עושין משיחה אבל ל"ג כו.** ול"נ מ"ש דמתיב כי זה וגו' דמזה דרים לקמן על מלכי ישראל אע"פ כלל משיחה וכ"ה בנכלי שם: **כולן עשויין כו'.** ותם מפרש מדמסתיק והסכון המשיח מתחיו מכניו ניחא קרא והסכון שתחיו מכניו מאי המשיח הא קמ"ל דאפילו מכניו המשיח מכניו מאי הוי כ"ג ול"ל משח כו': **וז לדורותיכם.** אלמא כולהו ר"ג לוג קיימי לע"ל: **אין מושחין מלך בן מלך.** בנכלי מפרש מקרא דכתיב למען ישרוך ימים הר' מקרא: **אלא מפני כו'.** גרסינן ול"נ מהלה מפני המחלוקת ובנכלי דבני מלכות מורים ליה מלכותא: **לא כדין כתיב כו.** קוראין היא דפריך על הא דאמר שנעשה יהוא מפני יהוקים והא כתיב כי זה וגו' דמשמע שאין אחר ממלכי ישראל נמשח בשמן המשחה מפני המחלוקת מ"ש בגמרא שם. ועוד פריך על מ"ש שנעשה יהואחז מפני כי הלא יאשיהו נגנו בשמן המשחה ויהואחז היה אחרי יאשיהו ונמה נמשח ופריך בחדא מתמא על שניהם הר"ש בתפרסמות שמו שהם משחו אותם בתפרסמון ולא בשמן המשחה ומפרש כ' המלכים דמתיר להו אחדדי בכריתה ומתיב לתוקימתא דבנכלי שם: **מעכבו יהודה.** ולא כתיב דאתו מלוי: **אלי הוא יוחנן כו'.** מייתי לה לפרושי דלא תקשי אריי מבריתא לעיל דמפרש: **וכתיב בכבור יוחנן.** וא"כ יהואחז הוי גדול וא"כ היאך קאמר יהואחז מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו ומשני בכור דגדול ממנו ומשני בכור לתלמוד. ולעולם יהויקים הוה קדים וכנבלי פריך מר"ש אבריתא ומשני הכי: **הנלוי לדקיהו.** הוא כמה דפריך בנבלי והא בדרי קדמיה דהיינו שליטו רביעי ומשני שליטו לגנים רביעי לתלמוד: **ודקיה שידוק כו'.** שמות הכמים: **מפניה שמו כו'.** הכי נקטו לה בחד מאן דאמר דשיקר שמו מתניה ואלו ג' שמות לשמחוי הם: **ביעוים.** כל האמות בין של כלים בין של כנין היו ממדות ביעוים שהיא אמה בת ו' טפחים והיא קרויה ביעוים מפני שיש בת המה טפחים קטנה מהיא המה ביעוים אמה שהיא